

ŞUARÂ SÛRE-İ ŞERİF'İ

(26. Sûre)

(Mekke döneminde inmiştir. 227 âyettir.)

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Tâ. Sîn. Mîm.
2. Bunlar apaçık Kitab'ın âyetleridir.
3. İman etmiyorlar diye neredeyse kendini tüketeceksin Resulüm!
4. Biz dilersek onların üzerine gökten bir âyet (mucize) indiririz de ona boyun eğmek zorunda kalırlar.
5. Onlara Rahman'dan yeni bir öğüt geldiğinde mutlaka ondan yüz çevirirler.
6. Üstelik yalanladılar. Fakat alay edip durdukları şeylerin haberleri yakında kendilerine gelecektir.
7. Yeryüzüne hiç bakmazlar mı? Biz orada her güzel çiftten nice bitkiler bitirmişizdir.
8. Şüphesiz ki bunda âyet (kudretimize bir nişane) vardır. Yine de onların çoğu iman etmezler.
9. Şüphesiz ki Rabbin Azîz'dir, engin merhamet sahibidir.
10. Hani Rabbin Musa'ya şöyle seslenmişti: "O zâlim kavme git!"
11. "Firavun'un kavmine. Hâlâ korkmayacaklar mı onlar?"
12. Dedi ki: "Ey Rabbim! Onların beni yalanlamalarından endişe duyuyorum."
13. "Benim göğsüm daralır, dilim dönmez. Onun için Harun'a da elçilik ver."
14. "Onların bana isnat ettikleri bir suç da var. Beni öldürmelerinden korkarım."
15. Allah buyurdu ki: "Hayır! İkiniz birlikte mucizelerimizle gidin. Şüphesiz ki biz sizinle beraberiz, (olanları) işitiyoruz."
16. Firavun'a gidin ve ona deyin ki: "Biz âlemlerin Rabbinin elçisiyiz."
17. "İsrailoğullarını bizimle beraber gönder."
18. Firavun dedi ki: "Biz seni çocukken yanımıza alıp büyütmedik mi? Hayatının birçok yıllarını aramızda geçirmedin mi?"
19. "Sonunda yapacağını yaptın. Sen nankörün birisin!"
20. Musa dedi ki: "Ben onu yaptım amma, o zaman câhillerdendim (sonunun ne olacağını bilmeyerek yaptım)."

21. "Sizden korktuğum için de kaçtım. Sonra Rabbim bana hikmet verip, beni peygamber yaptı."
22. "Başıma kaktığın o nimet, İsrailoğullarını köle ettiğinden ötürüdür."
23. Firavun: "Âlemlerin Rabbi de nedir?" diye sordu.
24. Musa: "Kesin olarak inanacaksanız, bilin ki O; göklerin, yerin ve ikisinin arasında bulunan her şeyin Rabbidir." dedi.
25. Firavun etrafındakilere: "İşitiyor musunuz?" dedi.
26. Musa: "Sizin de Rabbiniz, önce geçmiş atalarınızın da Rabbidir." dedi.
27. Firavun: "Size gönderilen peygamberiniz şüphesiz ki delidir." dedi.
28. Musa: "Eğer aklınızı kullanacaksanız, bilin ki O; doğunun da batının da, ikisinin arasında bulunanların da Rabbidir." dedi.
29. Firavun: "Benden başkasını ilâh edinirsen, andolsun ki seni zindanlık ederim." dedi.
30. Musa: "Sana apaçık bir şey getirmiş isem de mi?" dedi.
31. Firavun: "Eğer doğru söylüyorsan haydi getir onu!" dedi.
32. Bunun üzerine Musa asasını attı. O ansızın bir yılan oluverdi.
33. Bir de elini çıkardı, bakanlara parıl parıl parlayan bir şey oluverdi.
34. Firavun çevresindeki ileri gelenlere dedi ki: "Doğrusu bu bilgin bir sihirbaz!"
35. "Sizi sihiriyle memleketinizden çıkarmak istiyor. Ne dersiniz?"
36. Dediler ki: "Onu ve kardeşini alıkoy ve şehirlere toplayıcılar gönder."
37. "Ne kadar bilgisi derin sihirbaz varsa sana getirsinler."
38. Böylece sihirbazlar belli bir günün sözleşilen vaktinde bir araya getirildiler.
39. Halka: "Toplandınız mı?" denildi.
40. "Sihirbazlar üstün gelirlirse biz de onlara uyarız." dediler.
41. Sihirbazlar geldiklerinde Firavun'a: "Biz galip gelirsek, bize ücret vardır değil mi?" dediler.
42. Firavun: "Evet... O takdirde siz gözde kimselerden olacaksınız!" dedi.
43. Musa onlara: "Ne atacaksanız atın!" dedi.
44. Onlar da iplerini ve değneklerini attılar ve: "Firavun hakkı için biz üstün geleceğiz!" dediler.

- 45.** Bunun üzerine Musa da esasını attı. Onların uydurduklarını yutmaya başlayıverdi.
- 46.** Sihirbazlar derhal secdeye kapandılar.
- 47.** "Biz âlemlerin Rabbine iman ettik!" dediler.
- 48.** "Musa ve Harun'un Rabbine."
- 49.** (Firavun) dedi ki: "Ben size izin vermeden ona iman mı ettiniz? Size sihiri öğreten büyüünüz odur. Fakat siz göreceksiniz! Andolsun ki ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi asacağım!"
- 50.** Onlar da dediler ki: "Zararı yok. Biz şüphesiz Rabbimize döneceğiz."
- 51.** "İlk inananlar olduğumuz için Rabbimizin kusurlarımızı bağışlayacağını umarız."
- 52.** Musa'ya da vahyettik ki: "Kullarımı geceleyin yola çıkar. Çünkü siz takip edileceksiniz."
- 53.** Firavun da derhal şehirlere toplayıcılar gönderdi.
- 54.** "Doğrusu bunlar döküntü azınlıklardır."
- 55.** "(Böyle iken) bizi öfkelenendiriyorlar."
- 56.** "Biz ise tedbirli kimseleriz."
- 57.** Böylece biz onları bahçelerden ve pınar başlarından çıkardık.
- 58.** Hazinelerden ve şerefli makamlardan.
- 59.** Böylece onlara İsrâiloğullarını mirasçı yaptık.
- 60.** Derken (Firavun ve askerleri) gün doğarken onların ardına düştüler.
- 61.** İki topluluk karşı karşıya gelip birbirlerini gördükleri zaman Musa'nın ashabı: "İşte yakalandık!" dediler.
- 62.** Musa: "Hayır!... Rabbim benimle beraberdir. Bana yol gösterecektir." dedi.
- 63.** Biz de Musa'ya: "Âsânı denize vur!" diye vahyettik. Deniz hemen yarıldı. Her parçası koca bir dağ gibi oldu.
- 64.** Arkalarından diğerlerini de oraya yaklaştırdık.
- 65.** Musa'yı ve beraberinde bulunanların hepsini kurtardık.
- 66.** Sonra ötekilerini suda boğduk.
- 67.** Şüphesiz ki bunda âyet (kudretimize bir nişane) vardır. Yine de onların çoğu iman etmezler.
- 68.** Muhakkak ki Rabbin Aziz'dir, engin merhamet sahibidir.

69. Resulüm! Onlara İbrahim'in haberini de naklet!
70. Hani o, babasına ve kavmine: "Neye tapıyorsunuz?" demişti.
71. Dediler ki: "Putlara tapıyoruz ve onlara tapmaya devam edeceğiz."
72. Dedi ki: "Duâ ettiğiniz zaman sizi işitiyorlar mı?"
73. "Yahut size fayda veya zarar verebiliyorlar mı?"
74. Dediler ki: "Hayır, amma biz atalarımızın da böyle yaptıklarını gördük."
75. Dedi ki: "Nelere taptıklarınızı görüyor musunuz?"
76. "Hem siz hem de önceki atalarınız."
77. "İyi bilin ki, onlar benim düşmanımdır. Dostum ancak âlemlerin Rabbidir."
78. "Beni yaratan ve bana yol gösteren O'dur."
79. "Bana yediren, bana içiren O'dur."
80. "Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur."
81. "Beni öldürecek, sonra beni diriltecek O'dur."
82. "Hesap gününde kusurlarımı bağışlayacağını umduğum da O'dur."
83. "Ey Rabbim! Bana hikmet ver ve beni sâlihler zümresine kat."
84. "Benden sonra geleceklerin beni hayırla anmalarını nasip eyle!"
85. "Beni Naîm cennetinin vârislerinden kıl!"
86. "Babamı da bağışla, çünkü o sapıklardandır."
87. "İnsanların diriltileceği gün beni utandırma!"
88. O gün ne mallar fayda verir ne de oğullar.
89. Meğer ki Allah'a tamamen sâlim ve temiz bir kalp ile gelenler ola.
90. O gün cennet takvâ sahiplerine yaklaştırılır.
91. Cehennem de azgınlara gösterilir.
92. Onlara denilir ki: "Taptıklarınız hani nerede?"
93. "Allah'tan başka? Size yardım edebiliyorlar mı veya kendilerine yardımları dokunuyor mu?"
94. Onlar ve azgınlara tepetakla oraya atılırlar.

- 95.** İblis'in bütün askerleri de.
- 96.** Orada birbirleriyle çekişerek derler ki:
- 97.** "Vallahi biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz."
- 98.** "Çünkü biz sizi âlemlerin Rabbi ile bir seviyede tutuyorduk."
- 99.** "Bizi ancak günahkârlar saptırdı."
- 100.** "Şimdi artık bizim şefaathçilerimiz yoktur."
- 101.** "Sıcak bir dostumuz da yoktur."
- 102.** "Ah keşke (dünyaya) bir kere daha dönebilsek de inananlardan olsak!"
- 103.** Şüphesiz ki bunda âyet (kudretimize bir nişane) vardır. Yine de onların çoğu iman etmezler.
- 104.** Rabbin ise şüphesiz ki Azîz'dir, engin merhamet sahibidir.
- 105.** Nuh kavmi de peygamberleri yalanladılar.
- 106.** Kardeşleri Nuh onlara: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?" demişti.
- 107.** "Ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."
- 108.** "Allah'tan korkun ve bana itaat edin."
- 109.** "Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbine âittir."
- 110.** "Öyle ise Allah'tan korkun ve bana itaat edin."
- 111.** Şöyle cevap verdiler: "Sana hep düşük bayağı kimseler tâbi olmakta iken biz sana hiç iman eder miyiz?"
- 112.** Nuh da dedi ki: "Onların yaptıkları hakkında bilgim yoktur."
- 113.** "Onların hesabı ancak Rabbime âittir, düşünsenize!"
- 114.** "Ve ben müminleri kovacak da değilim."
- 115.** "Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım."
- 116.** Dediler ki: "Ey Nuh! Eğer bu işten vazgeçmezsen, iyi bil ki taşa tutulanlardan olacaksın."
- 117.** Dedi ki: "Ey Rabbim! Doğrusu kavmim beni yalanladı."
- 118.** "Benimle onların arasında sen hüküm ver! Beni ve beraberimdeki müminleri kurtar!"

- 119.** Bunun üzerine biz de onu ve beraberindekileri, dolu bir gemi içinde kurtardık.
- 120.** Sonra da geride kalanları suda boğduk.
- 121.** Şüphesiz ki bunda âyet (kudretimize bir nişane) vardır. Yine de onların çoğu iman etmezler.
- 122.** Rabbin şüphesiz ki Azîz'dir, engin merhamet sahibidir.
- 123.** Âd kavmi de gönderilen peygamberleri yalanladı.
- 124.** Hani kardeşleri Hud onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"
- 125.** "Ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."
- 126.** "Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin."
- 127.** "Sizden buna karşılık hiçbir ücret istemiyorum. Benim mükâfatım âlemlerin Rabbine âittir."
- 128.** "Siz her yüksek yere koca bir bina kurup, eğlenir durur musunuz?"
- 129.** "Temelli kalacağınızı umarak sağlam yapılar mı edirsiniz?"
- 130.** "Yakaladığınız zaman zorbalara gibi mi yakalarsınız?"
- 131.** "Allah'tan korkun ve bana itaat edin!"
- 132.** "Bildiğiniz şeyleri size bol bol veren Allah'tan korkun."
- 133.** "Size davarlar, oğullar ihsan etti."
- 134.** "Bahçeler ve çeşmeler."
- 135.** "Doğrusu sizin hakkınızda büyük bir günün azabından korkuyorum."
- 136.** Dediler ki: "Sen bize öğüt versen de, öğüt verenlerden olmasan da bizce birdir."
- 137.** "Bu, öncekilerin âdetinden başka bir şey değildir."
- 138.** "Biz azaba uğratılacak da değiliz."
- 139.** Böylece onu yalanladılar. Biz de kendilerini helâk ettik. Şüphesiz ki bunda âyet (kudretimize bir nişane) vardır. Yine de onların çoğu iman etmezler.
- 140.** Rabbin şüphesiz ki Azîz'dir, engin merhamet sahibidir.
- 141.** Semud kavmi de peygamberleri yalanladılar.
- 142.** Hani kardeşleri Sâlih onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

- 143.** "Ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."
- 144.** "Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin."
- 145.** "Sizden buna karşılık hiçbir ücret istemiyorum. Benim mükâfatım âlemlerin Rabbine âittir."
- 146.** "Siz burada böyle güven içinde bırakılacak mısınız?"
- 147.** "Bahçelerde, pınar başlarında."
- 148.** "Ekinlerin, salkımları sarkmış hurmalıkların arasında."
- 149.** "Dağlarda ustalıklı kâşâneler oyar mısınız?"
- 150.** "Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin."
- 151.** "Haddi aşan beyinsizlerin emirlerine itaat etmeyin."
- 152.** Onlar ki yeryüzünde bozgunculuk yaparlar da ıslah etmezler.
- 153.** Dediler ki: "Sen olsa olsa iyice büyülenmiş birisin."
- 154.** "Sen de ancak bizim gibi bir beşersin. Eğer doğru sözlü isen bize bir âyet (mucize) getir!"
- 155.** Sâlih dedi ki: "İşte mucize bu dişi devedir. Su içme hakkı belirli bir gün onun, belirli bir gün de sizindir."
- 156.** "Sakın ona bir kötülük yapmayın. Yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalar."
- 157.** Onlar ise ayaklarını keserek onu öldürdüler, fakat pişman da oldular.
- 158.** Bunun üzerine azap onları yakaladı. Şüphesiz ki bunda âyet (kudretimize bir nişane) vardır. Yine de onların çoğu iman etmezler.
- 159.** Rabbin şüphesiz ki Azîz'dir, engin merhamet sahibidir.
- 160.** Lut kavmi de gönderilen peygamberleri yalanladı.
- 161.** Hani kardeşleri Lut onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"
- 162.** "Ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."
- 163.** "Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin."
- 164.** "Sizden buna karşılık bir ücret istemiyorum. Benim mükâfatım âlemlerin Rabbine âittir."
- 165.** Âlemlerin (insanların) içinden erkeklere mi gidiyorsunuz?
- 166.** Ve Rabbinizin sizler için yarattığı eşlerinizi bırakıyorsunuz. Hayır! Doğrusu siz sınırı aşmış bir kavimsiniz.

167. Şöyle dediler: "Ey Lut! Eğer söylediklerinden vazgeçmezsen, iyi bil ki sürülenlerden olacaksın!"

168. Dedi ki: "Doğrusu ben sizin bu yaptığınıza buğzedenlerdenim."

169. "Rabbim! Beni ve âilemi, bunların yapageldikleri kötülüklerden kurtar!"

170. Bunun üzerine biz de onu ve bütün âilesini kurtardık.

171. Sadece bir kocakarı geride kalanlardan oldu.

172. Sonra diğerlerini hep helâk ettik.

173. Üzerlerine öyle bir yağmur indirdik ki! Ne kötü idi azapla korkutulanların yağmuru!

174. Şüphesiz ki bunda âyet (kudretimize bir nişane) vardır. Yine de onların çoğu iman etmezler.

175. Rabbin şüphesiz ki Azîz'dir, engin merhamet sahibidir.

176. Eyke halkı da gönderilen peygamberleri yalanladı.

177. Hani Şuayb onlara şöyle demişti: "Allah'a karşı gelmekten sakınmaz mısınız?"

178. "Ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim."

179. "Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin."

180. "Sizden buna karşılık bir ücret istemiyorum. Benim mükâfatım âlemlerin Rabbine âittir."

181. "Ölçüyü tam yapın, eksiltenlerden olmayın."

182. "Doğru terazi ile tartın."

183. "İnsanların hakkını kısmayın. Yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayın."

184. "Sizi ve daha önceki nesilleri yaratandan korkun."

185. Dediler ki: "Olsa olsa sen büyülenmiş birisin."

186. "Bizim gibi bir beşerden başka bir şey değilsin. Biz seni ancak yalancılardan sayıyoruz."

187. "Şayet doğru sözlülerden isen, o halde üzerimize gökten parçalar düşür."

188. Şuayb: "Rabbim yaptıklarınızı en iyi bilendir." dedi.

189. Amma onu yalanladılar. Bunun üzerine kendilerini o gölge gününün azabı yakalayiverdi. Gerçekte o gün, azabı büyük bir gün idi.

190. Doğrusu bunda öğüt ve ibret vardır, amma onların çoğu iman etmediler.

- 191.** Rabbin şüphesiz ki Azîz'dir, engin merhamet sahibidir.
- 192.** Muhakkak ki o (Kur'an), âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir.
- 193.** Onu Ruh'ul-emin (Cebrail) indirmiştir.
- 194.** Senin kalbine indirmiştir ki, uyarıcılardan olasın.
- 195.** Apaçık Arap diliyle.
- 196.** O daha öncekilerin kitaplarında da vardır.
- 197.** İsrâiloğullarının bilginlerinin onu bilmesi, onlar (Mekke müşrikleri) için bir delil değil midir?
- 198.** Biz onu Arapça bilmeyenlerden birine indirseydik de,
- 199.** Bunu onlara o okusaydı, yine de ona iman etmezlerdi.
- 200.** İşte böylece onu o günahkârların kalplerine soktuk.
- 201.** Onlar o acıklı azabı görünceye kadar ona inanmazlar.
- 202.** Azap onlara öyle ansızın gelir ki, onlar hiç farkında olmazlar.
- 203.** O zaman: "Acaba bize mühlet verilir mi?" derler.
- 204.** Onlar bizim azabımızı mı acele istiyorlar?
- 205.** Gördün mü? Eğer biz onları yıllarca yaşatıp nimetlerden faydalandırsak,
- 206.** Sonra da kendilerine vaad olunan şey (başlarına) gelse.
- 207.** Faydalandırıldıkları nimetler onlara hiçbir fayda sağlamaz.
- 208.** Biz hiçbir memleket halkını, uyarıcıları olmadıkça helâk etmedik.
- 209.** Öğüt vermek üzere. Biz zâlim değiliz.
- 210.** Onu şeytanlar indirmedi.
- 211.** Bu onlara düşmez, zaten güçleri de yetmez.
- 212.** Şüphesiz ki onlar işitmekten uzak tutulmuşlardır.
- 213.** O halde sakın Allah ile beraber başka bir ilâh edinip yalvarma. Yoksa azaba uğratılanlardan olursun.
- 214.** Önce yakın akrabalarını uyar.
- 215.** Sana uyan müminlere kanadını indir.
- 216.** Şayet sana karşı gelirse de ki: "Ben sizin yaptıklarınızdan uzağım."

217. Mağlup edilmesi mümkün olmayan ve müminlere çok merhametli olan Allah'a tevekkül et!

218. O ki, (gece namaza) kalktığında seni görür.

219. Secde edenler arasında bulunduğu O seni görür.

220. Çünkü O işitendir, bilendir.

221. Şeytanların kime ineceğini size haber vereyim mi?

222. Onlar her günahkâr yalancıya inerler.

223. Bunlar şeytanlara kulak verirler ve onların çoğu yalancıdırlar.

224. Şâirlere de azgınlar uyarlar.

225. Görmez misin? Onlar her vâdide şaşkın şaşkın dolaşırlar.

226. Ve onlar gerçekte yapmadıklarını söylerler.

227. Ancak iman edip sâlih ameller işleyenler, Allah'ı çok çok zikredenler ve zulme uğratıldıktan sonra kendilerini müdafaa edenler müstesnâdır. Zulmedenler nasıl bir yıkılışla yıkılacaklarını, hangi deliğe tıklacaklarını yakında bileceklerdir.

[Sûre 27](#)